



คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๐ /๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ ขอข้อมูลข่าวสารจากอำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก เกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนการดำเนินโครงการเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการตับชุมชน บ้านแม่ต้าน หมู่ที่ ๑ ตำบลแม่ต้าน อำเภอท่าสองยาง ดังนี้

๑. สำเนาเอกสารของผู้ร้องเรียนฝ่ายคุนย์ธรรมธรรมอำเภอท่าสองยาง ให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงการใช้จ่ายเงินตามโครงการเศรษฐกิจพอเพียง พ.ศ. ๒๕๕๘

๒. สำเนาเอกสารการสอบสวนของคุนย์ธรรมฯ ที่สอบปากคำผู้ร้องเรียน

๓. กรณีที่ข้อเท็จจริงไม่ได้เป็นไปตามที่มีผู้ร้องเรียน และผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดตามที่ร้องเรียน คุนย์ธรรมฯ มีการดำเนินการอย่างไร

อำเภอท่าสองยางมีหนังสือ ที่ ตก ๐๔๑.๑/๓๓๕๓ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๘ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ผู้ร้องเรียนคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อำเภอท่าสองยางจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยว่าจากผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของอำเภอท่าสองยาง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า มีผู้ทำหนังสือ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๓๐ /๒๕๕๘

ร้องเรียนกล่าวหาประธานคณะกรรมการเศรษฐกิจพอเพียงชุมชนบ้านแม่ต้าน และผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นเหตุภัยคณะกรรมการเศรษฐกิจพอเพียงชุมชนบ้านแม่ต้าน ว่าไม่ยอมดำเนินโครงการเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อยกระดับชุมชน ตามความต้องการของชุมชนและตามคำขอของกลุ่มผู้ร้องเรียน ทึ้งยังนำเงินที่เหลือจำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท ไปให้กู้ ซึ่งผิดวัตถุประสงค์ของโครงการ อำเภอท่าสองยาง จังหวัดนนทบุรี จึงมีหนังสือแจ้งให้เทศบาลตำบลแม่ต้านตรวจสอบเรื่องร้องเรียน ผลการตรวจสอบสรุปได้ว่า โครงการเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อยกระดับชุมชนบ้านแม่ต้านดำเนินการไปตามวัตถุประสงค์ ไม่ส่อไปในทางทุจริต และไม่ทำให้ราชการเสียหาย หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสาร ตามอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ซึ่งแจ้งด้วยว่าจากสูญป่วย มีผู้ทำหนังสือร้องเรียนต่ออำเภอท่าสองยาง กล่าวหาผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการหมู่บ้าน และเหตุภัยคณะกรรมการเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อยกระดับชุมชนบ้านแม่ต้าน ว่านำเงินของโครงการเศรษฐกิจพอเพียงฯ ไปแสวงหาประโยชน์ส่วนตัวโดยมิชอบ โดยนำเงินไปปล่อยกู้ ต่อมา อำเภอท่าสองยางมอบหมายให้เทศบาลตำบลแม่ต้านตรวจสอบเรื่องร้องเรียน ผลการตรวจสอบสรุปได้ว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้กระทำการผิดตามข้อร้องเรียน หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องคดีแพ่งเรียกค่าเสียหายจากผู้ร้องเรียนต่อศาลจังหวัดแม่สอด ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาดีของศาล ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ประกอบการดำเนินคดีแพ่ง ส่วนคดีอาญาของผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความร้องทุกข์แล้ว แต่พนักงานสอบสวนไม่รับแจ้งความเนื่องจากคดีขาดอายุความ

อำเภอท่าสองยางมีหนังสือ ที่ ตก ๐๕๙๙.๑/๔๕๗๑ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ ซึ่งแจงเหตุผลที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปว่า ผู้ร้องเรียนทุกคนได้มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อ้างว่าผู้อุทธรณ์อาจนำไปฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้ร้องเรียนให้ได้รับความเดือดร้อน หรืออาจได้รับอันตรายแก่ชีวิตและทรัพย์สิน อำเภอท่าสองยางพิจารณาแล้ว เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๒) (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับคณะกรรมการรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ กำหนดแนวทางไว้ว่า ข้อมูลการร้องเรียนแจ้งเบาะแสให้ถือเป็นความลับของทางราชการ และให้มีการคุ้มครองผู้ร้องอย่างให้ต้องได้รับภัยหรือความไม่ชอบธรรมอันเนื่องมาจากการร้องเรียน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๑ และข้อ ๒ โดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกร้องเรียน และได้รับผลกระทบจากการร้องเรียนดังกล่าว

หน้า ๓ ใน ๔ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๗๐ /๒๕๕๙

จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ประกอบส่วนได้เสียของตน และข้อเท็จจริงปรากฏว่า การตรวจสอบเรื่องร้องเรียนได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยผู้อุทธรณ์ทราบเชื่อผู้ร้องเรียนทั้ง ๓ คน อยู่แล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แม้ข้อมูลข่าวสารนี้เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) แต่ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผย ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ นั้น เป็นการสอบถามข้อเท็จจริง ไม่ใช่การขอข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้อภิการท่าสองยางเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๑ และข้อ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์

หัวหน้าคณะที่ ๔

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

กรรมการ

(ศาสตราจารย์พิเศษเรวต์ ฉั่วเฉลิม)

กรรมการ

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

กรรมการ

(นางมลิกา คุณวัฒน์)

หน้า ๔ ใน ๕ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๓๐ /๒๕๕๘

ผู้เสื้อ:

กรรมการ

(นายปกรณ์ นิลประพันธ์)

ผู้เสื้อ:

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(นายธนะ ดวงรัตน์)

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ผู้เสื้อ: